

Remont podłogi powinniśmy przeprowadzić szybko i sprawnie, gdyż w tym czasie pomieszczenie wyłączone jest całkowicie z użytkowania. Zależnie od rodzaju posadzki oraz technologii przygotowania podłoża nową podłogę możemy mieć w tym samym dniu albo dopiero po kilku tygodniach.

Cezary Jankowski

Posadzka z drewna

W pomieszczeniach mieszkalnych, sypialniach czy salonach najchętniej kładziemy podłogę z drewna. Jednak po pewnym czasie ulega ona zniszczeniu. Choć trwałość drewnianych posadzek jest obliczona na kilkadziesiąt lat, to na skutek błędów przy ich układaniu lub w wyniku np. zalania podłoga taka wymaga wymiany. Oczywiście, niektóre drewniane posadzki można poddać renowacji szlifując i ponownie zabezpieczając lakierem bądź woskiem, ale przy znacznych uszkodzeniach lub odspojeniu się podłóg klejonych od podłoża, zabiegi takie nie wystarczą. Stare parkiety klepkowe mocowane były do podłoża lepikami bitumicznymi i z czasem na skutek wnikania wilgoci następowało odrywanie ich fragmentów od podkładu. Podłoga taka ugina się podczas chodzenia i skrzypi, a szczeliny między klepkami zwiększają swoją szerokość. Niekiedy **remont polega na przełożeniu posadzki** – rozebraniu i powtórnym ułożeniu. W większości przypadków nie jest to uzasadnione, gdyż trudno będzie uzyskać zadawalającą jakość, a koszt będzie porównywalny z nową posadzką. Jeśli jednak zdecydujemy się na takie rozwiązanie, to poszczególne deszczułki, po rozebraniu posadzki, powinny być dokładnie oczyszczone z resztek masy bitumicznej i przefrezowane na specjalistycz-

fot. Kronopol

wymiana

POSADZKI

nej obrabiarce do drewna. Do przyklejania należy użyć lepiku do parkietu, gdyż obecnie produkowane kleje nie mogą być stosowane na powierzchni zanieczyszczone smołą lub asfaltem. Stary lepik będzie wymagał usunięcia podczas **całkowitej wymiany posadzki**, jeśli zamierzamy użyć nowoczesnych klejów do podłóg. Czasami usunięcie może być trudne, dla-

tego można przykleić lepikiem najpierw cienkie płyty OSB a do nich dopiero nowy parkiet. Alternatywnym rozwiązaniem będzie przykrycie starego parkietu cienkimi panelami podłogowymi **1**. W miejscach, gdzie parkiet odstaje od podłoża, należy zamontować kołki mocujące go do podkładu i naciąć jego powierzchnię na grubość deszczułek, krzy-

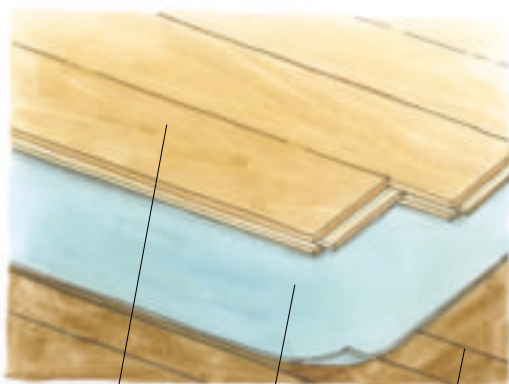

1 Klej do paneli nanosi się na ich krawędzie (fot. Śnieżka)

zowo, w odstępach co ok. 1,5 m. Ustabilizuje to starą podłogę i zapobiegnie dalszym jej odkształceniom. Pokrycie panelami podniesie poziom podłogi o 8-12 mm i po zamontowaniu listwy progowej nie utrudni komunikacji z innymi pomieszczeniami. Również podłogi z desek mocowanych do legarów można przykryć panelami podłogowymi. Ponieważ deski, szczególnie sosnowe, często mają nierówną powierzchnię na skutek miejscowego wytarcia, przed ułożeniem paneli należy wstępnie wyrównać te miejsca szpachlówką do drewna lub przyklejając cienkie paski płyty pilśniowej. Warto też ułożyć grubszą piankę podkładową lub płyty podpanelowe.

Znacznie łatwiejsza będzie wymiana zniszczonych podłóg tzw. pływających, układanych z paneli podłogowych lub de-

2 Panele podłogowe ułożone jako podłoga pływająca na podkładzie wygłuszającym

panele podłogowe

izolacja akustyczna

stara podłoga

sek warstwowych. Po ich zerwaniu i ewentualnej wymianie gąbki podkładowej szybko ułożymy nowe pokrycie, zwłaszcza gdy użyjemy paneli łączonych bezklejowo **2**. Musimy pamiętać o zachowaniu szczeliny o szerokości 8-10 mm wzdłuż wszystkich ścian i w progu. Przykryjemy je później klejonymi do ściany listwami przypodłogowymi.

W kuchni i łazience

W kuchni czy łazience decydujemy się najczęściej na pokrycie podłogi płytkami ceramicznymi lub wykładziną z PVC. W tych pomieszczeniach musimy zapewnić szczelność podłogi, aby w razie rozlania woda nie przenikała w głąb stropu. Stare podłogi w łazienkach pokrywane były najczęściej terakotą lub lastrikiem. Stanowią dobre podłoże pod płytki ceramiczne i nie trzeba ich usuwać. Izolację przeciwwilgociową najłatwiej będzie wykonać z tzw. płynnej folii naniesionej w 2-3 warstwach na starą posadzkę **3**. Umożliwia ona bezpośrednie mocowanie pokrycia bez konieczności wykonywania warstwy dociskowej. Do przyklejania płytek należy używać kleju elastycznego, który zapewni dobrą przyczepność do podłoża. Podłogi w kuchni kładzione były często z desek i zazwyczaj należy je usunąć, aby można było położyć płytki terakoty lub wykładzinę PVC. Nie wymagają usunięcia deski w dobrym stanie, nieuginające się i pewnie przymocowane do legarów.

Do utworzenia warstwy podkładowej pod terakotę czy wykładzinę używa się zapraw klejowych oraz siatki wzmacniającej z włókna szklanego. Na deski nakłada się warstwę kontaktową ze specjalnej masy zmieszanej z piaskiem a następnie, po rozłożeniu siatki wzmacniającej, wylewa się zaprawę samopoziomującą **4**. Po dwóch dniach można przyklejać płytki lub wykładzinę.

Jak wspominałem, najczęściej jednak podłogę drewnianą w kuchni całkowicie rozbieramy i usuwamy również legary. Ponieważ w wyniku tego podłoże będzie obniżone o 8-10 cm w stosunku do pozostałych podłóg, trzeba częściowo wyrównać poziom lekkim materiałem wypełniającym – styropianem, cienkimi bloczkami z betonu komórkowego, keramzytem. Grubość wypełnienia powinna być taka, aby po wylaniu 3-4-cm warstwy jastrychu

3 Izolację przeciwwilgociową z płynnej folii można układać na starych podłożach (fot. MC Bauchemie)

4 Masa wyrównująca stanowi dobry podkład pod nową posadzkę; można ją wylewać np. na istniejących deskach (fot. Mira)

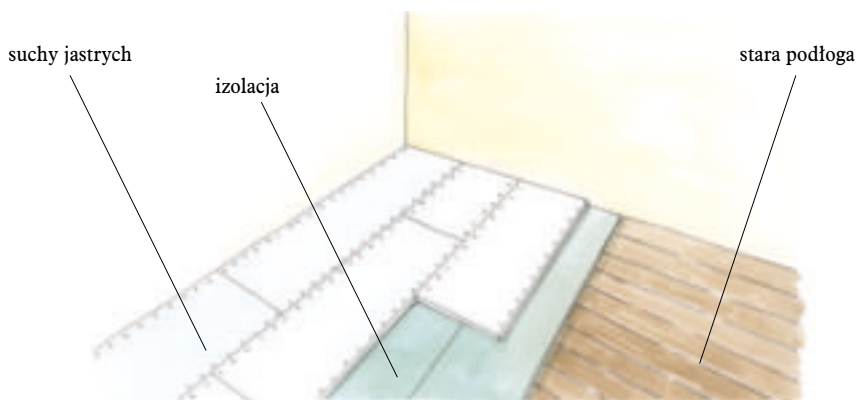
uzyskać wyrównanie poziomów. Zamiast wylewania można zastosować suche płyty jastrychowe **5**.

Gdy trzeba wyrównać

Wymagany stopień wyrównania podłoża pod nowe pokrycie zależy przede wszystkim od tego, jaki rodzaj materiału zamierzamy ułożyć na podłożu. Bardzo gładkiego i równego podkładu wymagają wykładziny z PVC i dywanowe oraz płytki korkowe. Równy musi być podkład pod parkiet klejony i cienkie panele podłogowe.

Podłożem pod nowe pokrycia podłogowe jest najczęściej beton, ale mogą to być również deski, stary parkiet, twarde płyty pilśniowe, płytki ceramiczne. W przypadku konieczności wyrównania podłoża drewnianego skuteczne będzie przeszlifowanie całej powierzchni i wy-

Wylewki wyrównujące mogą schnąć nawet kilka tygodni

5 Płyty suchego jastrychu ułożone na podłożu drewnianym (rys. wg Norgips)

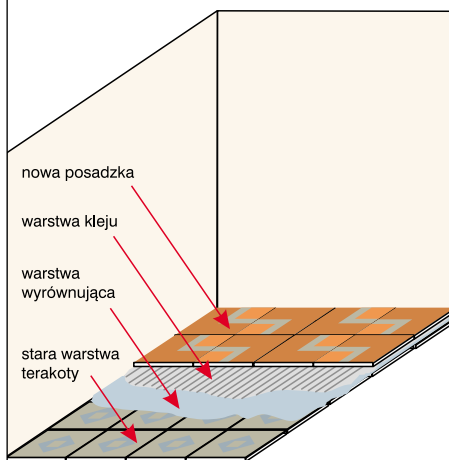
Powierzchnię podłoża sprawdza się przez przyłożenie do niego łąty o długości 2 m i sprawdzenie występujących pod nią prześwitów. Dla cienkich pokryć podłogowych prześwit nie może przekraczać 2 mm i może pojawić się tylko w jednym miejscu. Przy pokryciach z parkietu klejonego do podłoża prześwit może wynosić 3 mm w liczbie do 3 nierówności na długości łąty. Pod pokrycia kładzione na matach wyrównujących lub z płytek ceramicznych nierówności mogą wynosić 3-5 mm na długości łąty. Kontrolę równości należy przeprowadzić w kilku miejscach, ustawiając łątę w różnych kierunkach.

pełnienie ubytków masą szpachlową. Jeśli jednak podłoga jest odchylona od poziomu to szlifowanie nie wystarczy. W takich przypadkach najczęściej trzeba zerwać całe podłoże i ułożyć nowy podkład wyrównujący. Terakota, jeśli mają być ułożone na niej płytki ceramiczne, najczęściej nie wymaga dodatkowego wyrównania, a ewentualne miejscowe wypukłości lub wgłębienia zeszlifowuje się szlifierką do betonu albo wyrównuje zaprawą klejową 6. Jeśli na takim podłożu zamierzamy ułożyć wykładzinę z PVC, konieczne będzie wyrównanie powierzchni cienkowarstwową wylewką samopoziomującą, która utworzy gładki podkład. Podłoża betonowe – najczęściej znajdujące się pod starą podłogą – mogą być w różnym stanie i z reguły wymagają odpowiedniego przygotowania. Drobne nierówności i pęknięcia usuwa się za pomocą zapraw szpachlowych nakładanych na odkurzone podłoże. W przypadku znacznych nierówności konieczne będzie ułożenie warstwy wyrównującej z zaprawy cementowej, gotowych zapraw wyrównujących lub suchego jastrychu.

Grubość samodzielnie przygotowanej wylewki wyrównującej nie może być mniejsza niż 3 cm. Cieńsza warstwa niezwiązana ze starym podłożem może bowiem pękać i kruszyć się. Dlatego w ten sposób wyrównuje się jedynie podłoża w przypadkach, gdy potrzebne jest znaczne podwyższenie ich poziomu.

Natomiast **gotowe zaprawy wyrównujące** pozwalają na nakładanie ich warstwą o grubości już od 3 mm. Przed nałożeniem konieczne trzeba zagruntować podłoże preparatem zwiększającym przyczepność i zabezpieczającym przed zbyt szybkim odciąganiem wody. **Cienkie wylewki** o grubości 3-10 mm wykonuje się z samorzecznych zapraw, co eliminuje konieczność ich poziomowania i zacierania 7. Są jednak dość drogie, a ich ułożenie wymaga sprawnej organizacji – zwłaszcza przy większych powierzchniach – gdyż szybko twardnieją, uniemożliwiając równe połączenie się kolejnych porcji. Warstwy wyrównujące

6 Płytki ceramiczne łatwo układa się na warstwie starej terakoty

o większej grubości wykonuje się natomiast z **gotowych zapraw grubowarstwowych** układanych w tradycyjny sposób – na listwach poziomujących i z zacieraną powierzchnią.

Wszystkie rodzaje wylewek wyrównujących, przed ułożeniem pokrycia podłogowego muszą dostatecznie wyschnąć. Przy układaniu pokryć drewnianych ich wilgotność nie może przekraczać 3%. Proces ten – w zależności od zastosowanej wylewki – może trwać nawet kilka tygodni i znacznie wydłuża czas zakończenia remontu podłogi.

Problem z wysychaniem warstwy wyrównującej rozwiązuje **zastosowanie płyt gipsowo-włóknowych** ułożonych na suchej podsypce wyrównującej. Na starym podłożu rozsypuje się specjalny granulata warstwą grubości do 1 cm, wyrównuje łątą a następnie montuje płyty. Następnego dnia można już układać na nich panele, parkiet klejony, wykładzinę lub ceramiczne płytki podłogowe.

Cicha podłoga

Podczas kapitalnego remontu podłogi warto zadbać o jej wyciszenie. Najczęściej najbardziej dokuczliwe są hałasy, przenikające przez znajdujący się pod podłogą strop. Odgłos kroków, uderzenia w ścianę lub podłogę, vibracje urządzeń domowych wywołują tzw. dźwięki materiałowe, które przenoszą się przez elementy konstrukcyjne domu – ściany, stropy, rury instalacyjne. Rozchodzenie się dźwięków można ograniczyć lub całkowicie wyeliminować zapewniając dobrą izolację akustyczną w miejscu ich powstawania. Rozwiązuje się to przez ułożenie na podłożu elastycznych warstw pochłaniających drgania lub przez uzyskanie dużej masy powierzchniowej konstrukcji stropowej, co umożliwi pochłonięcie tych dźwięków. Przy pracach remontowych możliwości zwiększenia masy powierzchniowej stropu są ograniczone ze względu na jego nośność oraz uciążliwość prowadzenia takich prac i tylko na etapie budowy domu można brać pod uwagę zwiększenie jego ciężaru. W domach mieszkalnych przyjmuje się, że masa powierzchniowa stropu zapewniająca dostateczną ochronę przed przenoszeniem się dźwięków materiałowych nie powinna być mniejsza niż 350 kg/m². Natomiast **znaczące ograniczenie hałasów przenikających przez istniejący strop można już uzyskać**

Betonową wylewkę można zastąpić suchym jastrychem. Jest on natychmiast gotowy do ułożenia dowolnego pokrycia

7 Stosowanie wylewki samopoziomującej znacznie ułatwia prace (fot. Henkel Bautechnik)

układając na nim warstwę izolacji akustycznej obciążonej jastrychem pływającym. Jako materiał wyciszający stosuje się specjalną odmianę miękkiego styropianu (tzw. stop krok) o grubości 33 mm, wełnę mineralną o grubości 5 cm, maty ze spienionego polietylenu grubości 1,5 cm bądź z pianki poliuretanowej o grubości 5 mm, lub impregnowane płyty z miękkiej pilśni o grubości 2,5 cm **8**. Wszystkie te materiały pozwalają na poprawę izolacyjności akustycznej stropu o 18-22 dB, co w większości przypadków eliminuje uciążliwość hałasów występujących przy normalnym użytkowaniu domu. Dobrze wyciszony strop zapewnia również wyeliminowanie hałasów przenoszonych na drodze powietrznej, a więc głośnej muzyki, szczekania psa, krzyków dzieci. Jednak dźwięki powietrzne mogą przenosić się również inną drogą, np. przez otwartą klatkę schodową i można je wyeliminować ustawiając przegrody akustyczne.

Przy wyciszaniu podłogi bardzo istotną rolę pełni pływający jastrych, który w żadnym miejscu nie może bezpośrednio dotykać do stałych elementów pomieszczeń – ścian, słupów, progów. W przeciwnym razie betonowa płyta jastrychu będzie wzbudzała drgania przylegających do niej elementów, co w rezultacie umożliwi przeniesienie ich na całą konstrukcję domu. Grubość jastrychu nie może być mniejsza niż 4 cm, a betonową wylewkę zbroi się siatką przeciwprężną zgrzaną z drutu o średnicy 4-6 mm w oczka 10x10 cm. Kolejność prac przy wykonywaniu warstw wyciszających jest następująca. Na konstrukcji stropowej lub znajdującej się na niej warstwie wyrównującej układa się

ściśle obok siebie płyty lub maty z jednego z wymienionych materiałów do izolacji akustycznej. Następnie wzdłuż wszystkich ścian umieszcza się pas dylatacyjny z tego samego materiału izolacyjnego o szerokości ok. 5-6 cm. W przypadku użycia do izolacji materiałów nasiąkliwych (płyty pilśniowe, wełna mineralna) powierzchnię podłogi trzeba przykryć folią budowlaną, aby nie spowodować ich zawilgocenia podczas wylewania jastrychu. Na tak przygotowanym podłożu rozkłada się siatkę zbrojeniową i po ustawieniu łąt poziomujących zalewa powierzchnię podłogi betonem klasy B 15. Po wyjęciu łąt i zatarciu powierzchni jastrych gotowy jest do ułożenia dowolnego pokrycia podłogowego. **Betonową wylewkę można zastąpić tzw. suchym jastrychem z płyt gipsowo-włóknowych **9****. Takie rozwiązanie eliminuje konieczność prowadzenia tzw. robót mokrych, które wprowadzają znaczną ilość wody do budynku, oraz przerw w pracach remontowych, niezbędnych aby beton związał i wysechł. Płyty gipsowo-włóknowe o grubości 25 mm układa się na izolacji akustycznej z zachowaniem dylatacji od ścian. Połączenia wzmacnia się klejem i wkretami. Suchy jastrych jest natychmiast gotowy do ułożenia dowolnego pokrycia.

Każdy z powyżej opisanych sposobów wyciszenia stropu ma jedną wadę – znacznie podnosi poziom podłogi. Przy użyciu najcieńszego zestawu materiałów (płyta gipsowo-włóknowa i izolacyjna pianka polietylenowa) nastąpi podwyższenie poziomu podłogi co najmniej o 3,5 cm plus grubość warstwy wykończeniowej. Przy zastosowaniu innych materiałów podwyższenie może osiągnąć ponad 10 cm. Dla

8 Mata z pianki poliuretanowej izoluje akustycznie i termicznie (fot. Organika)

tego w sytuacjach, gdy z różnych względów nie można pozwolić sobie na tak znaczne podwyższenie podłogi, pozostaje ułożenie posadzki pływającej na warstwie tłumiącej dźwięki. Podłogę można wtedy pokryć panelami lub klejonymi deskami podłogowymi łączonymi na pióro i wpust. Łącznie z warstwą izolacji akustycznej podwyższenie podłogi nie przekroczy 1,5-2,5 cm, co np. w sytuacji, gdy usuwamy stary parkiet drewniany praktycznie utrzymuje poziom podłogi na dotychczasowej wysokości. Jednak izolacja akustyczna bezpośrednio pod pokryciem nie zapewnia tak dobrego tłumienia dźwięków, jak izolacja pod masywnym jastrychem, a pływające pokrycie, które tworzy swoistą membranę, wyraźnie zwiększa głośność kroków w twardej obuwii czy przy upadku przedmiotów. Nie przenoszą się one, co prawda, na inne części domu, ale na drodze powietrznej mogą docierać również do pozostałych pomieszczeń. ■

Ceny

Jastrych betonowy gr. 4 cm (z zaprawą workowaną)	18-20 zł/m ²
Suchy jastrych z płyt gipsowo-włóknowych gr. 25 mm	70 zł/m ²
Wylewka samopoziomująca gr. 5 mm	16-20 zł/m ²
Wełna do izolacji akustycznej gr. 5 cm	18 zł/m ²
Styropian elastyczny 33/30 mm	10 zł/m ²
Płyta OSB gr. 11 mm	12-15 zł/m ²
Grunt do podłoża betonowych	3-5 zł/m ²
Klej do parkietu	15-25 zł/m ²
Gąbka podkładowa	1,5-2 zł/m ²
Panele laminowane	25-35 zł/m ²
Parkiet drewniany	60-80 zł/m ²
Deski podłogowe	40-150 zł/m ²
Lakier do parkietów	6-8 zł/m ²

9 Układanie suchego jastrychu z płyt gipsowo-włóknowych (fot. Rigips)

